

ПРИКЛАД ВІРНОГО СЛУЖІННЯ НАУЦІ ТА СВОЄМУ НАРОДОВІ

До 100-річчя від дня народження професора Зеновія Скородинського (1915—1985)

На землі є річки, з якими пов'язана історія цілих народів, які оселилися на їх берегах, п'ють із них невичерпну воду, вбирають у себе їх дивовижну силу, широчінь простору й щедрість землі. Так і в науці: є імена, з якими нероздільно пов'язані розквіт і діяльність окремих інститутів. Для Львівського національного університету ветеринарної медицини імені С.З. Гжицького та Українського науково-дослідного інституту фізіології й біохімії сільськогосподарських тварин (нині – Інститут біології тварин УААН) таким є ім'я доктора біологічних наук, професора, заслуженого працівника вищої школи України Зеновія Павловича Скородинського – відомого вченого, обдарованого педагога, безкорисливої людини зі щедрим серцем.

Усе його життя – це невтомна наукова й педагогічна праця, жива конкретна справа. Без професора З.П. Скородинського важко уявити собі живий організм, яким є Львівський національний університет ветеринарної медицини імені С.З. Гжицького.

З.П. Скородинський народився 16 вересня 1915 р. в містечку Тисмениці Станіславської (нині – Івано-Франківської) області. У 1927–1936 рр. навчався в Станіславській державній гімназії. У 1938–1943 рр. Зеновій Скородинський студював ветеринарну медицину, а з 1944 р. працював практичним ветеринарним лікарем у м. Станіславі, з 1945-го – у м. Краківці, а в 1946–1949 рр. – головним лікарем ветмедицини Яворівського району Львівської області.

У 1949 р. З.П. Скородинського було запрошено на роботу до Львівського зооветеринарного інституту лікарем-ординатором кафедри терапії, а через рік – обрано на посаду асистента кафедри фізіології сільськогосподарських тварин. У 1957 р. він захистив кандидатську дисертацію, а у 1960-му атестувався на звання доцента зазначеної кафедри. Складний шлях, який пройшов Зеновій Павлович на кафедрі фізіології, був для нього школою науки й педагогіки. У 1960–1962 рр. З.П. Скородинський обіймав посаду проректора з наукової та навчальної роботи тоді вже Львівського зооветеринарного інституту.

Від вересня 1962 р. до березня 1972-го Зеновій Павлович працював директором Українського науково-дослідного інституту фізіології та біохімії сільськогосподарських тварин і одночасно завідував там лабораторією нейрогуморальної

регуляції. У 1966 р. захистив докторську дисертацію, одержав звання професора. Плідним і насиченим був період праці у цьому інституті. Зеновій Павлович з ентузіазмом працював над становленням його як наукового закладу. Талановитий організатор сформував творчий колектив, який за порівняно невеликий проміжок часу досяг вагомих успіхів у науково-дослідній роботі. Він проклав широку стежину в науці, а слідом за ним ішло багато науковців, які згодом стали кандидатами й докторами наук. За 10 років його праці на посаді директора інституту було захищено шість докторських і понад шістьдесят кандидатських дисертацій.

Заслугою З.П. Скородинського є те, що з його ініціативи в інституті були створені нові лабораторії – біологічно активних речовин (1962), нейрогуморальної регуляції (1965), живлення (1965), ферментів (1965), білка й амінокислот (1969), біохімічних основ воноутворення (1970). У цих лабораторіях наукові дослідження проводились із використанням сучасних на той період методів. Він усіяло розвивав діяльність створених в інституті нових лабораторій, невтомно працював над прискоренням нових розробок і впровадженням їх у виробництво.

З березня 1972 р. З.П. Скородинський завідував кафедрою фармакології з патологічною фізіологією Львівського зооветеринарного інституту, яку обіймав до 1985 р. Завдяки Зеновію Павловичу в

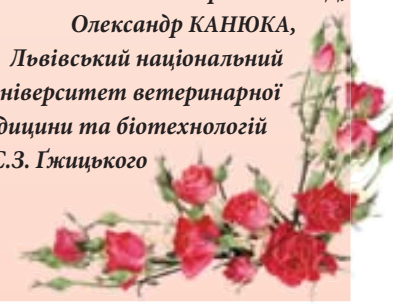
2 докторські та 10 кандидатських дисертацій. Дослідження, започатковані ним, продовжують його учні.

Професорові З.П. Скородинському були притаманні глибина й оригінальність наукової думки, широкий діапазон наукових зацікавлень, наполегливість у досягненні мети, надзвичайно чуйне ставлення до людей, доброзичливість, принциповість і чесність. Визнанням великих заслуг професора З.П. Скородинського в науці є те, що у 1981 р. йому було присвоєно звання заслуженого працівника вищої школи України, він неодноразово отримував урядові нагороди.

Помер Зеновій Павлович Скородинський 10 квітня 1985 р. Похований на Личаківському кладовищі м. Львова.

Майже 30 років творчої натхненної праці віддав професор З.П. Скородинський нашому університетові, виховав не одне покоління студентської молоді. Колектив ЛНУВМБТ імені С.З. Гжицького і кафедра фармакології та токсикології гідно беруть пам'ять про великого вченого й педагога. ☉

*Дмитро ГУФРІЙ, Василь ГУНЧАК,
Володимир СКОРОХІД,
Олександр КАНЮКА,
Львівський національний
університет ветеринарної
медицини та біотехнологій
імені С.З. Гжицького*

ВІТАЄМО ЮВІЛЯРІВ

КОЛТИК Ірину Віталіївну,
завідувача Великоблагівщенського пункту ветеринарної медицини в Горностаївському районі Херсонської області

КОЛЕСНІКА Івана Володимировича,
начальника управління ветеринарної медицини у Верхньорогачицькому районі Херсонської області

РЕПАЛЮКА Івана Логвиновича,
завідувача відділу Скадовської районної державної лікарні ветеринарної медицини Херсонської області

